

WOJEWODA MAZOWIECKI
LEX-R.4131.25.2016.AW

Warszawa, 25 lipca 2016 r.

**Rada Miejska
w Radomiu
ul. Moniuszki 9
26- 600 Radom**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr 345/2016 Rady Miejskiej w Radomiu z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr 147/2011 Rady Miejskiej w Radomiu z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania oraz ustalania wysokości stypendiów sportowych i nagród.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Radomiu w dniu 27 czerwca 2016 r. podjęła uchwałę w sprawie zmiany uchwały z 2011 r. dotyczącej określenia szczegółowych zasad przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania oraz ustalania wysokości stypendiów sportowych. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 30 czerwca 2016 r.

Wskazane w podstawie prawnej przepisy tj. ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2016 roku, poz. 176), upoważnia w art. 31 jednostki samorządu terytorialnego do ustanawiania i finansowania okresowych stypendiów sportowych oraz nagród i wyróżnień dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.

Rada Miejska w Radomiu na podstawie art.31 ustawy o sporcie wydała dwie uchwały: uchwałę Nr 147/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r., określającą zasady przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania oraz ustalania wysokości stypendiów sportowych (czterokrotnie do tej pory nowelizowaną), oraz uchwałę Nr 218/2011 dnia 28 października 2011 r. w sprawie ustanowienia nagród i wyróżnień dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe oraz dla trenerów i innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej oraz zasad i trybu ich przyznawania.

Badana uchwała, zmieniająca uchwałę nr 147/2011, nie może się ostać w obrocie prawnym.

Przede wszystkim, w uchwale dokonano zmiany tytułu pierwotnej uchwały poprzez dodanie sformułowania „i nagród”. W § 1 również dodano sformułowanie „i nagród”. Taka regulacja powoduje, iż przedmiotowa uchwała jest nieczytelna, niejasna i wprowadza nieład prawny ze względu na tożsamość regulacji ze wspomnianą wyżej uchwałą Nr 218/2011, dotyczącą właśnie nagród, przy braku przepisów derogacyjnych czy dostosowujących.

Ponadto badana uchwała wprowadza zapisy oznaczone w ramach systematyki przepisu w sposób tożsamy z już istniejącymi.

I tak, uchwalono „dopisanie” ust. 3 do § 2, który to ust. 3 jest już wprowadzony wraz z ust. 4 uchwałą Nr 217/2011 z dnia 28 października 2011 r., zmieniającą pierwotny tekst uchwały. Proponowane zmiany w ust. 3 wprowadzają ponadto sformułowania, które są sprzeczne z innymi zapisami uchwały np.: „najwyższa klasa rozgrywkowa” zamiast „ekstraklasa”. Brak również doprecyzowania w proponowanym ust. 3 pkt 2, kiedy medal miałby być zdobyty (w ostatnim sezonie, czy w okresie wcześniejszym).

W ust. 3 pkt 4 wprowadza się wzór wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 i 2, który stanowi załącznik nr 6 do uchwały - załącznik nr 6 do uchwały został już dodany i wprowadzony uchwałą Nr 206/15 z dnia 27 października 2015 r.

To samo dotyczy dodania § 9 ust. 6, który to ust. 6 został już dodany uchwałą Nr 424/2012 z dnia 29 października 2012 r.

Taki stan rzeczy jest niedopuszczalny.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym. Z zapisu tego wynikają między innymi: zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, a także zasada przyzwoitej legislacji. Powstałe na tym tle poglądy doktryny oraz ustalona linia orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wskazują, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego prawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości, co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na jej wyegzekwowanie.

Należy również wskazać, że badana uchwała dotyczy materii określonej jako prawo miejscowe. Wobec tego zastosowanie do niej będą mieć przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 roku, poz. 283). Przedmiotowa uchwała narusza szereg zapisów owych Zasad, poczynając od § 6: *przepisy /.../ redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy*. Zgodnie z § 10 Zasad *Do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami* – uwaga ta odnosi się do omówionego wyżej § 2 ust. 3.

Zgodnie natomiast z § 30 ust. 1 *W przepisach przejściowych reguluje się wpływ nowej albo znowelizowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem ustawy albo ustaw dotychczasowych bez względu na to, czy do tych stosunków zamierza się stosować przepisy dotychczasowe, przepisy nowe czy przepisy regulujące ten wpływ w sposób odmienny od przepisów dotychczasowych i przepisów nowych*. Zatem badana uchwała narusza również ten przepis, co wskazano już wyżej w odniesieniu do dokonanej zmiany tytułu, a więc i zakresu regulacji.

Zwraca uwagę, również na tle ostatniego ustalenia, iż przedmiotowa uchwała jest już piątą nowelizacją pierwotnej uchwały z 2011 roku. Zdaniem organu nadzoru sytuacja taka jest niedopuszczalna z punktu widzenia bezpieczeństwa i pewności obrotu prawnego. Prawo

miejscowe – o czym była mowa wyżej – winno być konstruowane w taki sposób, aby adresat miał możliwość przepis zrozumieć i zastosować. W efekcie wielokrotnych nowelizacji powstała regulacja, której nie sposób zrozumieć, czego niezbitym przykładem jest właśnie omawiana w niniejszym rozstrzygnięciu uchwała – najwyraźniej jej autorzy nie byli w stanie rozeznąć się w systematyce regulacji. Należy wskazać, że z treści art. 16 ustawy z dnia 20 lipca 2000 roku o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 296) da się odczytać nakaz ujednolicenia obowiązujących i wielokrotnie nowelizowanych aktów normatywnych, zgodnie z procedurą tam wskazaną.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że uchwała nr 345/2016 Rady Miejskiej w Radomiu w sposób istotny narusza obowiązujące prawo, co czyni rozstrzygnięcie nadzorcze koniecznym i uzasadnionym.

Rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje z mocy prawa wykonanie uchwały z dniem jego doręczenia.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje Gminie Miasta Radomia prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za moim pośrednictwem, terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipera